Sælges ikke to Spurve for en Penning.

H. P. Ernstsen.

„Hvor Gud dog er stor!'
— Saa sukkes der over den hvirvlende Jord —
„Hvor er han ufattelig, evig og stærk,
Hvor mægtigt, hvor grænseløst er dog hans Værk;
Den myldrende Stjernehær lyder hans hans Bud —
Hvor stor er dog Gud!"

Du undrende Sjæl,
Er du kun et Kryb under Staberens Hæl?
Er du kun et Støvgran, et Fnug i hans Haand, —
Er du kun et Glimt af hans evige Aand?
Fortvivl da! — din Tanke ej granster ham ud
Som Storhedens Gud.

I Tillid og Tro
Kan Hjertet ved Almagten kun fange Ro.
O, hvis du faar set, at Gud raader for alt
Som den, der hvert Haar paa dit Hoved har talt,
Som den, uden hvem ej en Spurv faldt til Jord,
Da bliver han stor!

Men skal du det naa,
Da maa du din Skaber som Fader forstaa.
Bliv Søn ved hans Hjerte, bliv Barn paa hans Skød,
Da skal du ham kende i Liv og i Død,
Da skal du fornemme, at du er ham nær
Som den, han har kær!

Ja, da er han stor
Til Trøst for dit Hjerte, som haaber og tror,
Da er han din Klippe, din Styrke, dit Skjold,
Da giver du Aande og Liv i hans Vold,
Da bryder din Læbe saa jublende ud:
„Hvor stor er dog Gud!"

Fra Finland.

Af N. Dalhoff i „Kr. Dbl."

Blandt Helsingfors' Billedstøtter — den mest fremtrædende, midt paa hin firkantede Plads er for Aleksander den Anden, som atter indkaldte Finlands Stænder, efter at Forfatningen faktisk havde „hvilet" i lang Tid, — er Mindesmærket for Ealis Lønroth vel den nyeste og mest yndede. Selv J. L. Runebergs paa den smukke Boulevard „Esplanaden" træder i Skyggen for den; Forfatteren til „Vort Land" og alle „Fänrik Staals Sägner" skrev jo paa Svensk, skønt han „følte paa Finsk". Lønroth derimod drog omkring i Landsbygderne og lyttede til det finske Folks gamle Eventyr, Lærer og Sange, og fik derved dets Ilmah eller Edda frem i Kalevala med mytheologiske Heltesange og Idyller — disse sidste netop ualmindeligt hyggelige i deres Skildringer af Land og Sæder. Med det samme kom selve Sproget, hidtil næsten kun et ustrevet Almuesprog, til Hæder og Værdighed Nu er det alt længe bestaaende gamle finske Teater blevet afløst af et stort nyt; en Mængde Blade Tidsskrifter og Bøger trykkes paa Finsk, i alle Skoler og Undervisningsanstalter lige fra Universitetet har det vundet sin Plads ved Siden af eller endog allerede fortrængende det svenske Sprog, som vel endnu er „Solistetets", det dannede Selskabs Sprog, men dog heller ikke her længere har udelukkende Herredømme, og som selv i Købstæderne synes at faa et mindre hjemligt Præg end det finske.

Den haarde Kamp mellem „Finnomaner og „Sveromaner", under hvilken hele denne store Forandring er foregaaet, idet de første støttende sig til Folkets Flertal, Skridt for Skridt har trængt sig frem paa det gamle Kulturfrogs Bekostning, — har, som man kan tænke sig, ret været Vand paa Russificeringens Mølle. For den baade folkelige og kirkelige Panslavisme, hvis Ideal er eet Folk og een Tro under een Kejser, som „er Pave tillige", har „Storfyrstendømmet" Finlands særlige Stilling og frie Forfatning saavel som dets lutherske Kirke længe været en Torn i Øjet. Og det synes at være den, som især gennem „den hellige Synode", har Magten i Rusland; Alteret og Tronen skal atter bestytte hinanden, og til denne gensidige Bestyttelse mener de at maatte undertrykke baade den kirkelige og folkelige Frihed.

Foreløbig, det begriber man let, har Rusland støttet den finske Bevægelse. Saa længe Finland næsten udelukkende havde svensk Kultur, knyttede alle Forbindelser det til Sverrig, med hvem det jo ikke forgæves gennem de mange Aarhundreder har staaet under eet Scepter. En finsk Kultur, kæmpende med den svenske, maatte derimod snarere bøje mod Øst end mod Vest, hvorfra dens Modstandere fik deres stadige Undsætning.

Og nu viser det sig, at de gamle Finnomaner til Gengæld for de deres Sag viste Tjenester, lader sig bruge som Regeringens Redskaber ved alle de voldsomme og ulovlige Forholdsregler, den tager, for saa vidt den ikke direkte anvender Russere dertil. Paa den anden Side danner der sig et „ungfinsk" Parti, der under den fælles Fare for Frihed og Fædreland slutter sig nærmere til de svensktalende, under heftige Brydninger med „Gammelfinnerne". At Stemningen i Helsingfors er stærkt national, ses allerede af, at de russiske Embedsmænd ingen Beboelses-Lejligheder kunde faa; ingen vilde have dem. Saa sluttede de sig sammen og købte et af de største og skønnest beliggende Huse ved Observatorieparken; der bor nu ene Russere.

For Resten er det ikke ualmindeligt, at Embedsmænd og andre slutter sig sammen om selv at lade opføre en Bygning, der kan give dem billigere Boliger, end de ellers kan faa. Huslejen er nemlig ganske urimelig høj i Helsingfors, vel henved dobbelt saa høj som i København. Maaske ligger det i, som man siger mig, og som ogsaa lader til at være sandt, at Bygningerne opføres ualmindelig solidt; allerede de mægtige Klipper, der maa sprænges ud til Gader og Grunde, gør Indtryk deraf. Maaske kommer det ogsaa af den stærke Vækst, lige som da Kristiania voksede saa mægtigt for nogle Aar siden. — Her er ogsaa i Udkanterne af Byen opført Arbejderboliger, dels ved filantropiske, dels ved kooperative Bestræbelser. De ligner dog kun lidt vore, da de er af Træ, i een Etage, men med Kældere over Jorden; her bliver det for dyrt at komme ned i Jorden.

De fleste af de nyere større Privathuse er opførte i „finsk" Stil, som man med en vis Stolthed fremhæver. Rigtignok bliver man lidt mistænksom overfor saadanne nationale Paastande, da en lignende „Bondestil" vist gaar Verden over for Tiden, med en tilsvarende Stræben efter at faa noget ejendommeligt frem i Tilslutning til gamle folkelige Motiver. Men det forekommer mig, at en Del af disse finske Bygninger baade har noget originalt og vel sammenføjet, som gør dem virkelig smukke. Landets egne, baade de haarde og de bløde Stenarter afgiver et fortrinligt Materiale dertil, som ogsaa passer godt sammen med de enkelte Prydelser, som er laant fra gamle, mest træskaarne Sager. Saarinen (aa = langt a) hedder den mest kendte Arkitekt, som bl. a. har opført Tohjola-Bygningen i Hovedgaden med dens Vægstens-Udskæringer, forestillende alle Slags Dyr og Mennesker. Mere tiltaler mig dog et Par senere af samme Firma opførte Huse, bl. a. et nyt Apothek ude i Sørnæs. Ejendommeligt er det, at Arkitekten ofte tillige giver Tegning paa Bohavet, som da ogsaa kan blive originalt nok. Et Ægtepar af mine Venner, hvem jeg besøger, har ligefor Døren, man kommer ind ad i deres Modtagelsesværelse, en Seng i to Stokværk, med udskaarne Stigetrin i den ene Stolpe til at kravle op ad — lidt besværligt for den, der skal sove øverst; men saadan har man brugt det paa Landet. Iøvrigt kunde man hverken fraskende den eller de øvrige, ligeledes i lyst Fyrretræ holde Møbler en vis hyggelig Smag.

Ogsaa i Billedkunsten er der en Stræben efter at udtrykke, hvad ejendommeligt der bor i dette Folk. Malerierne er jo ikke helt ukendte hos os; Statuerne derimod kan jo ikke saadan flyttes. Uden for det gamle Studenterhus staar paa hver Side af Indgangen de to Kalevala-Skikkelser: „gamle, trygge Weinamoinen" og Smeden Ilmarinen, hin med sin Strengeleg, denne med Leen — uden Tvivl Symboler paa Idealisme og Realisme, i hvert Tilfælde meget talende Figurer. Den samme Kunstner, Stigell, har nylig faaet opstillet en stor Figurgruppe, „den stibrudne", hvor en Mand rækker sit lille Barn i Vejret, raabende om Hjælp, medens den øvrige Familie ligger strækslagen ved hans Fødder. Man kan vanskeligt andet, skønt Gruppen alt i længere Tid skal have været færdig fra Kunstnerens Haand, end ogsaa her at se Symbolik: i Finlands Raab om Hjælp mod den Ulykke, som vil overskylle det.

Og man kan ikke tænke sig andet, end at dette Raab vil blive hørt. Et Folk, der har saa friske aandelige Kræfter, skal der mere end fysisk Magt til at overvinde.

Paa et Omraade har det jo udført en Heltedaad af ny Datum, som hele Europa maa beundre det for. Det har bragt sit Alkoholforbug ned til det laveste Punkt af alle, endnu lavere end Norge og Kanada. Og det er slet væsentligt i den sidste halve Mennesketalder.

Det var som en stor Strike — en Frigørelse, som ingen kunde hindre dem i. Man blev enige om ikke at nyde de stærke Varer, og saa lod man dem staa!

Gøteborgsystemet og Beboernes Ret til at stemme om, hvorvidt man vilde have Udsalg af Brændevin inden for hver Kommune, har været Midlerne dertil. Men man har ikke drevet et Onde ud med et andet. Det bajerske Øl er draget med ind under de samme Bestemmelser. For ganske nylig er f. Eks. alle Øludsalg blevne lukkede i Arbejder-Forstaden Sørnæs. Af 12,000 Indbyggere underskrev de 3,000 en Ansøgning om at blive frie derfor, og Kommunalbestyrelsen føjede dem. Rigtignok er der saa ogsaa lagt indenfor Grænsen, i den indre Stad et Øludsalg i hvert af de 4—5 Huse paa Rad; men det vil der vel ogsaa blive Raad for. I det nye National-Theater faar man kun alkoholfrie Drikke, og det samme vil snart blive Tilfældet i det finske Studenthus. Med Stolthed nævner ogsaa Afholdsmændene, at intet paa finsk trykt Blad optager Annoncer om Alkoholdrikke. Og de politiske Sorger drukne ikke i stærke Drikke, men paatvinger snarere alle Nødvendigheden af at have klare Hjerner med usvækket Selvbesindelse og Selvbeherskelse.

Men skal hint Raab frugte, skulde det ikke gerne blot vendes til Europa, eller hvorfor ikke ogsaa Amerikas Folk; vi har alt for nærliggende og friske Erfaringer om det modsatte til, at vi skulde vente store Virkninger af det Indtryk, et underkuet Folks Nødraab skulde gøre paa dem. Det maa ogsaa vendes o p a d. Og netop i det klare Evangelium har Finland en aandelig Magt, der staar højt over de billedtyssende Russeres Kristendom. Men at Troen paa dette Evangelium maa holdes frisk og stærk, derpaa ligger der al Magt. Finland er ogsaa Landet med de mange Søndagsskoler og Søndagsskolebørn (i 1898 over 167,000), langt flere end i det øvrige Norden. Det giver Haab.

Haabefuldt ser det nu ogsaa ud med Diakonissesagen, der allerede i 1869 var grundlagt af Oberstinde Karamzine, som opholdt Anstalten i Helsingfors, indtil hun døde forrige Aar som en 95aarig, from og kær gammel Dame. Men med Tilgangen af Søstre var det smaat. Et Fremskridt begyndte dog ved den Tid, da Ombud fra de andre nordiske Huse første Gang gæstede dem i 1895; nu ser vi et stort Hospital og Moderhus, hvor den Gang var den urørte Klippeskov. Vort Besøg denne Gang, det tør vi haabe, er ogsaa mere end en Fornøjelsestur, ellers havde vi heller ikke gjort den. Blot til Lyst er det da heller ikke, naar en stakkels dansk Præst til to paa hinanden følgende Dage maa skrive to lange Foredrag paa Svensk, foruden hvad han ellers improviseret maa bryde paa det samme Maal. Det viser sig nemlig, at de Finner, for hvem allerede det svenske er et fremmed tillært Sprog, absolut ikke forstaar Dansk. Saa faar man trøste sig ved, at Svensk og Dansk ikke er to Sprog, men kun to Mundarter af samme Sprog; det er altsaa ikke et fremmed Sprog, man taler, men kun en nødvendig Lempelse af ens eget efter deres Fatteevne, som man har til Tilhørere.

Ved vort forrige Besøg fæstede en ikke ringe Interesse sig ved det Forsøg, der den Gang blev begyndt paa to Steder, i Sordevala og Uleaaborg, paa at danne „frie Diakonissehuse", d. v. s. en Slags Seminarier, hvor unge troende Kvinder ved to Aars theoretisk og praktisk Kursus skulde uddannes til at kunne øve Menighedspleje, hvor man begærede dem. Men ikke mindre interessant var det nu af paagældende selv at erfare, at disse Foretagender, om end i al Stilhed og næppe ret bevidst for dem, bøjede hen imod det gamle Kaiserswert-Spor, hvori bl. a. Helsingfors-Anstalten er grundlagt. De udsendte Søstre bliver ved at staa i levende Forbindelse med Huset, hvorfra de er udgaaet, og man søger der at berede dem et virkeligt blivende Hjem ogsaa for de gamle Dage. Dette er noget helt andet end et Seminarium. Men tiltalende er det ogsaa at mærke, at der har dannet sig et godt Forhold mellem de nye Huse og det gamle, grundet paa en Deling, som udelukker enhver Konkurrence. De nye Anstalter har nemlig paataget sig at forsyne Landmenighederne med Søstre, — hvad det gamle slet ikke har kunnet overkomme. En Opfordring fra de kirkelige Øvrigheder allerede for en Del Aar siden bragte de fleste Sogne til at foretage aarlige Indsamlinger til en Sogne-Diakonisse, som dels skulde træde hjælpende til i visse Tilfælde, dels skulde være til Diakonissers og Diakoners Underhold, efterhaanden som disse kunde skaffes til Veje. En Diakonanstalt er ogsaa ved Støtte væsentlig fra finske Præster, som garanterede en vis aarlig Indtægt for den, oprettet i Sordevala. Men Hovedvægten ligger paa Diakonisserne. Og man kan næppe nægte Muligheden af, at det vanskelige Spørgsmaal med Landsognenes Forsyning med brugbare Menighedssygeplejerster maaske lod sig løse under lidt andre Former end de gamle Diakonissestiftelsers. Der er dog ogsaa i Tyskland nogle af disse, som udtrykkeligt enten udelukkende eller væsentligt har taget denne Opgave op.

I mange private Kredse i Finland, men bl. a. ogsaa i Diakonissestiftelsen i Helsingfors, er der blevet dannet en Bedeforening, som hver Fredag opsender Bønner til Gud om at opholde og velsigne dets Folk og Kirke. Hvis nogen skulde ønske at være med, har jeg enkelte Eksemplarer af det lille Program og kunde vel skaffe flere. Men ogsaa uden et saadant Papir kan man jo nok den Dag i Ugen under den nærværende Nød tage det stakkels Folk med ind i sin Bøn. Der er da intet til Hinder for, at vi gør det samme for dets arme, vildledte, af en fanatisk Ring beherskede Herster, som jo staar os saa nær. Desværre er nok alle direkte Henvendelser herfra spildte paa ham.

Men ad den himmelske Omvej?

Ja, Gud give, det maatte lykkes, ogsaa for hans egen Skyld!

Tre Udsigter, som truer Barnets Liv. Kolera Infantum, Dysenteri og Diarrhoe. Dr Fowler's Extract of Wild Strawberry vil altid faa Bugt med dem.

Elektrisk Bælte

sendes frit

til alle Mænd, som skriver til Heidelbergs Medical Institute, St. Paul.

Send Deres Navn og Adresse, tydeligt skrevet, og de vil sende deres fortrinlige „Electro Chemic Belt" uden me Cents Udgift for Dem. Det bliver Deres mod at forlange det. Ikke engang nødvendigt at sende Frimærker.

Saa godt som noget elektrisk Bælte i Verden

Heidelberg Medical Institut, med en Kapital af $100,000, er det største og ældste medicinske Institut i Nordvesten og bortskænker Tusinder af dets fortrinlige elektro-kemiske Bælter for at bevise og avertere deres vidunderlig helbredende Kraft. Det store „Elektro-Chemic Bælt" vil gengive Dem Sundhed og Lykke. 18,876 svagelige Mænd er nylig gengivet Energi, Livskraft og fuldstændig Manddom. Det helbreder hurtigt **Rheumatisme, Lændeværk, Lamhed i Ryggen, nervøs Afskrækkelse, Varicocele, svindende Livskraft, Nyresygdomme, Leversygdomme, Mave- og Kjønssygdomme, almindelig Svækkelse, tabt Nervekraft, og mange andre Sygdomme.** Det er værd, fra $20 til $50 for enhver. Det bliver bortgivet absolut frit af Master-Specialisten til alle dem, som behøver det ene store Helbredelsesmiddel, Elektricitet.

„Led i atten Aar, endelig helbredet".

Tilfælde 1,678. For 18 Aar siden mærkede jeg de første Symptoner paa Nervesvaghed, som senere forvoldte mig megen Elendighed og Lidelse. Jeg havde Smerter i Ryggen og havde mange hvide eller Rødter. Jeg manglede Herredømme over mine Aandelemer, saa jeg altid var uheldig stillet i hvad jeg foretog mig. Jeg har brugt Heidelberg Medical Institute elektro-kemiske Behandling omtrent 6 Uger, og jeg anser mig selv for atter at være helbredet, og at være frisk er værd alt, hvad en Mand eier.

Husk Bæltet sendes ikke paa Prøve, men er Deres Ejendom for stedse uden at De betaler en Cent. Derfor skriv i Dag efter det fortrinlige „Elektro-Chemic Bælt" frit. Nævn dette Blad. Adresse:

Heidelberg Medical Institute,
Fifth and Roberts Streets, ST. PAUL, MINN.

Forsømte Smaaonder bliver snart store Fortrædeligheder. Vær forsynet med

Watkins' Standard Remedies

for alle Eventualiteter. Vor ansvarlige Agent betjener Dem med 52 Mønsterpræparater direkte fra vort $500,000 medicinske Laboratorium, det største af sin Art i Verden. Han garanterer alt og lader Dem prøve, før De betaler.

Skriv i Dag efter et Friekseemplar af **Watkins', Home Doctor and Cook Book",** der giver Hjemmeraad for alle Sygdomme hos Mennesker og Dyr.

The J. R. Watkins' Medical Co.,
67 Liberty Street,
Winona, Minn.

FRU OLSEN'S TRADE MARK

VÆRDIFULDE SALVE.

Brugsanvisning. Smør lidt paa en indlap og læg paa saaret.

Sælges hos
FRU OLSEN,
97 W. 20. st. Bayonne, N. J
PRIS 25c.

Fru Olsens Salve er udmerket **for brandsaar.** bylder, gamle saar, eczema, skjægsop, saare brystvorter og alle andre hudsygdomme.

Til enhver, som indsender 25 cents. Frimærker, vil vi sende Salven frit.

DON'T BE FOOLED!

Tak the genuine, original ROCKY MOUNTAIN TEA

Made only by Madison Medicine Co., Madison, Wis. It keeps you well. Our trade mark cut on each package. Price 50 cents. Never sold in bulk. Accept no substitute ... druggist.

THE MOST POPULAR IN USE

ESTERBROOK'S STEEL PENS.

150 STYLES TO SUIT ALL WRITERS. ALL STATIONERS HAVE THEM.

WORKS CAMDEN N. J. 26 JOHN ST., NEW YORK.

For Sale by DANISH LUTH. PUBL. HOUSE, Blair, Nebr

Symaskiner.

Billige Priser. Gode Maskiner.

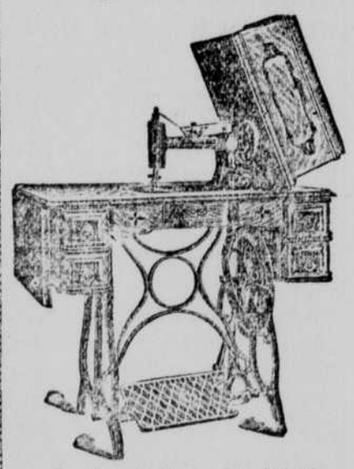

„Danskeren" Nr. 1. Pris $16 75.

„Danskeren" Nr. 1 er i alle Maader en god, solid og billig Symaskine. Den syer hurtigt og uden Støj, har 4 Skuffer og er af nyeste Konstruktion. Der gives 10 Aars Garanti paa Maskinen. Enhver Køber vil blive fuldt tilfreds med en saadan Symaskine, og skulde den ikke være tilfredsstillende, kan den tilbagesendes.

„Danskeren" Nr. 2 er absolut den bedste Symaskine, der fabrikeres, og den kan maale sig med hvilken som helst Maskine til langt højere Pris. Den har tillige den Fordel frem for „Danskeren" Nr. 1, at den kan lukkes ned.

„Danskeren" Nr. 2. Fris $18.75.

Træarbejdet udføres — efter Køberens Ønske — i Eg eller Valnøddetræ.

Vi skal gerne besvare alle Spørgsmaal med Hensyn til disse Maskiner og give Oplysninger frit. Skriv kun til os, og vi vil give nærmere Forklaring. Beløbet bedes sendt med Bestillingen.

Til forannævnte Priser maa Køberne betale Fragten til deres nærmeste Jernbanestation. Fragten er 95 Cents for hver 500 Mil og betales ved Modtagelsen.

Symaskinen „Danskeren".

Ovenstaaende vises Illustrationer af de forskellige Modeller af Symaskinen „Danskeren".

Denne Symaskine, som fabrikeres specielt for os af en af de største Fabriker i Amerika, har i en Række af Aar staaet sin Prøve i Hundreder af Landsmænds Hjem, og alle er enstemmige i sine Udtalelser om, at Maskinen giver god Tilfredsstillelse og er lige saa god og bedre end Maskiner, hvorfor der forlanges indtil den dobbelte Pris. Maskinen har høj Arm. Det frie Rum under Armen er 5½x9 Tommer, saa det sværeste Arbejde kan med Lethed haandteres. Maskinen er fabrikeret af de allerbedste Materialer, har alle moderne Forbedringer, alle Dele er fint afpudsede og nøjagtig tilpassede, og alt muligt Hensyn taget til at forene Styrke med Enkelthed og til at gøre Maskinen letløbende og forebygge Muligheden for at komme i Uorden.

Hver Maskine garanteres for 10 Aar.

Symaskinen har selvtrædende Skyttel, selvsættende Naal og automatisk Spolevinde.

Med hver Symaskine følger et Sæt af de nyeste forbedrede Staalapparater. Apparaterne er nøjagtig tilpassede til Pressestangen, er fabrikerede helt af det bedste Staal, polerede og fornikleke og uden Dele af Messing eller andet blødt Metal og uden loddede Sammenføjninger. De bestaa af:

Rufler, Tucker, Binder, Braider Foot, Under Braider Slide Plate, Shirring Slide Plate, fire Hemmers af assorterede Størrelser, Quilter, Thread Cutter, Foot Hemmer og Feller. Med hver Symaskine følger desuden: 12 Naale, 6 Spoler, Oliekande fyldt med Olie, stor og lille Skruenøgle, Somleder, 10 Aars Garanti-Certifikat, illustreret Instruktionsbog.

Vi overtager Risikoen, om en Maskine bliver beskadiget under Transporten, og vi er ogsaa villige til at tilbagebetale Pengene og godtgøre Fragtudlæg, hvis en Køber finder Maskinen utilfredsstillende og anderledes, end vi har fremstillet den. —

Til Oplysning for dem, der muligvis ikke forstaar, hvorfor vi sælger disse Maskiner saa enormt billigt, skal vi bemærke, at Hensigten hermed er at avertere for „Danskeren" og skaffe den stadig videre og videre Udbredelse, ligesom det samtidig er os en Glæde at kunne forsyne Folk med noget virkelig godt.

Adr.: „Danskeren", Blair, Nebraska.